

an lækningu eða lækningamönnum sýnd óhlýðni eða móþrói við hundalækningar, varðar það 1—10 kr. sekt. Sömu sektum varðar það og, ef vanrækt er að láta hunda bera rjett merki. Sektirnar renna í sýslusjóð.

* * *

Pannig samþykkt á sýslufundi Dalasýslu 1. maí 1899.

Skrifstofu Dalasýslu 9. maí 1899.

Björn Bjarnarson.

Reglugjörð.

fyrir Skagafjarðarsýslu

um lækning hunda af bandormum.

1. gr.

Sýslunefndin skipar 1, eða eptir ástæðum, fleiri menn í hverjum hreppi, er annast skulu hreinsun hunda í hreppnum, og skipta þeir, ef fleiru eru, starfinu milli sín, en greini þá á, sker hreppstjóri úr. Skyldir eru þeir af hafa starfa þennan á hendi í 3 ár í senn, en ekki eru þeir skyldir að gegna starfa þessum næstu 3 ár þar á eptir. Enginn, sem er í sjálfstæðri stöðu, getur skorast undan starfi þessu.

2. gr.

Alla missirigamla hunda og eldri í hreppnum skal hreinsa einu sinni á ári í nóvembermánuði og skal öllum hundaeigendum tilkynnt í tæka tíð fyrir fram hvar og hvenær hundalækningin skal fram fara.

3. gr.

Heimilt er lækningamönnum að haga lækningum svo sem bezt þykir við eiga, þó svo að fulltryggilegt sje. Skyld skal öllum hundaeigendum að koma með hunda sína á þá staði, sem lækningamenn kunna að ákveða og hjálpa kauplaust til við inngjöf meðalanna, að viðlögðum sektum.

Valdi forföll að hundur komi eigi til lækninga skal eigandi hans, svo fljótt sem unt er láta lækna hann samkvæmt ráðstöfun lækningamanns, en álitist ella að hafa skotið honum undan lækningu.

4. gr.

Lækningunni skal hagað þannig, að hunduriun sje sveltur á undan henni í minnsta kosti í 12 klukkutíma og að honum sje gefin inn 6—8 grömm af kamala-dupti, eða öðru áreiðanlegu hreinsunarmedali að læknisráði, hrærðu út í graut eða mjólk. Þaræð hundarnir fá vanalega klýju eptir inntökuna, skal reyna að hafa af fyrir þeim, vekja hug þeirra á einhverju, láta vel að þeim, eða, ef það dugar ekki, með því að gjöra þá sneypa. Hús það, er lækningin hefir farið fram í, skal hreinsa vandlega á eptir, og brenna eða grafa vandlega það, sem gengið hefir niður af hundunum.

5. gr.

Sýslunefndin annast um að nægilega mikið sje til af hreinsunarmedölum og borga það úr sýslusjóði. Sömu leiðis skulu lækningamenn fá 25 auru fyrir hvern hund, sem hreinsaður er samkvæmt skýrslu þeirra, úr sýslusjóði, er skal borgast þeim á næsta manntalsþingi á eptir.

6. gr.

Jafnóðum og lækningamenn lækna hundana skrifa þeir hjá sjer á skrá, hve marga hunda þeir hreinsa fyrir hvert heimili í umdæmi sínu, semja síðan sundurliðaða skýrslu um lækninguna til hlutaðeigandi hreppstjóra fyrir næstu árslok, en hreppstjóri semur síðan eina sundurliðaða skýrslu fyrir allan hreppinn, og sendir hana til oddvita sýslunefndarinnar fyrir næsta sýslufund.

7. gr.

Skyldur er hver hundeigandi til að merkja hund sinn annaðhvort með fjármarki sínu á eyrum eða með helsi með bæjarnafni eða brennimarki á. Rjettðræpir eru allir þeir hundar, sem ekki eru merktir, og sem eru á flækning.

8. gr.

Hreppsnefnd skal gæta þess vandlega að reglugjörð þessari sje fylgt.

9. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða frá 1—10 kr. sektum, sem renna í sýslusjóð. Sýslumaður ákveður sektirnar eptir málavöxtum.

Mál út af brotum móti reglugjörðinni skal farið með sem opinber lögreglumál.

10. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 30. septbr. 1899.

*

*

*

Framanrituð reglugjörð var samþykkt af sýslunefnd Skagafjarðarsýslu á aðalfundi hennar 21.—24. febr. 1899.

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 1. maí 1899.*

Eggert Briem.

Samþykkt

um hreinsum hunda af bandormum í Norðurmúlasýslu.

1. gr.

Hreppsnefndin í hverjum hreppi sýslunnar skal sjá um að allir hundar í hreppnum sjeu hreinsaðir, að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust. Kostnað þann, er leiðir af hundalækningum, má borga úr hreppssjóði. Þó leggur sýslunefndin til meðul, bönd og baðlyf.